

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Vita S. Hildegardis Virginis, Abbatissæ Cœnobij in Monte S. Roberti propè
Bingium. miraculis & prophetijs illustriſsimæ: ex ea quæ est per
Theodoricum Abbatem. Quo tempore floruerit patet infrà.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

sanctus antistes martyrio coronatus est, in cubiculo illo, quod sanguinis illius effusione venerandum habetur, sæpius visa sunt luminaria diuinitus accēsa: ita ut tota domus tanto compleretur splendore, ut vix oculi in eum possent intendere. Secuta sunt deindē multa miracula, quæ populum pietate ac deuotione accenderunt, ut ei basilicam extruerent: lectumque fabrefactum eo in loco reponerent, vbi telo percussus occubuerat. Porro S. Hubertus, martyris discipulus & successor, anno Episcopatus sui tertio decimo aperiens sancti patris sarcophagum, corpus integrum & incorruptum suauissimisque odoribus refertum inuenit: vestes mutauit; & priores sigillo munitas pro fidelium deuotione diligenter asseruari curauit. Corpus verò sacrum vnā cū sede Cathedrali Leodium transtulit: quam translationem Deus præclaris miraculorum signis approbauit. Niuellæ enim populo cum sacro pignore quiescente, cæcus lumen recepit, & paralyticus apud Harualt pristinam membrorum sanitatem recuperauit: quibus in locis mox basilicæ in Martyris honorē conditæ sunt. Ab eo verò tempore tot Leodij edita sunt miracula ut numerari non possint.

Miracula.

Extruitur ei basilica.

Corpus eius post annos 13 incorruptum transfertur Leodium. & S. Huberto eius successor.

Alia miracula innumera ad tantulum eius.

VITA S. HILDEGARDIS VIRGINIS, Abbatissæ Cœnobij in Monte S. Roberti prope Bingium: miraculis & prophetijs illustrissimæ: ex ea quæ est per Theodoricum Abbatem. Quo tempore floruerit patet infra.

Vide Notat. C. Baron. ad Martyr. Roman. & Chron. Genebrardi.

DEO

17. Septēb.
Patria &
Parentes
eius.

DE O dilecta virgo Hildegardis, patre quidem Hideberto, matre verò Mechtilde, parentibus sanè tam generis claritudine, diuitiarumque affluentia, quàm sanctitatis opinione celeberrimis, in citerioris Gallie partibus orta est. Qui tametsi essent terrenarum rerum curis impliciti, creatoris attamen donis haud ingrati, filiam vnicam longè charissimam diuino famulatu manciparunt: iam enim ineuntis ætatis eius præmatura sinceritas & columbina simplicitas, ab omni carnalium habitudine multum dissentire & à mundanis voluptatibus plurimum abhorrere videbantur.

Visses eius
in tenera ætate.

Et quidē mox ut primam poterat tentare loquelam, tam verbis quàm nutibus significabat his qui circa se erant, secretarum visionū species: quas præter communem cæteris adspæctum, speculatione prorsus insolita intuebatur. Porro iam fere octennis consepelienda Christo, recluditur in Monte S. Disibodi (cuius & vitam postea conscripsit) sub disciplina piæ Deoque deuotæ feminae Iuttæ; sororis Meginhardi Comitissæ Spanheimensis potentissimi: quæ cum illam sub humilitatis & innocentie veste diligenter in requisitis instituisset, voto demùm monasticæ professionis emisso, ac sacri velaminis benedictione accepta, Christi sponsam reddidit acceptabilem. Ab eo sane tempore virgo casta multum crescebat & ibat de virtute in virtutem: annitente & congratulante prouectibus eius matre ipsius spirituali.

Eius vitam
reperiet lector S. Iulij.

Profitetur
sub habitu
monastico.

Egregiè proficit.

Eccle. 27.
3. Corin. 12.

Verùm quoniam vasa figuli probat fornax, & virtus in infirmitate perficitur; haud defuere ei ab

ei ab ipsa ferè infantia crebri & penè continui languorum cruciatus, à dæmonibus sæpenu- merò Deo permittente illatis; ita ut pedum in- cessu perrarè vteretur: & cū tota carnis mate- ria fluitaret, vita illius esset quædam pretiosæ mortis imago; attamen tunc vehementiori af- flictabatur dolore, quotiescunq̃ muliebri ti- more correpta cunctaretur, vel dubitaret diui- næ reuelationis supernæque voluntatis pera- gere negotia: hoc certitudinis in se capiens argumentum. Ast quantum exterioris homi- nis viribus deerat, tantum interiori per spi- ritum scientiæ ac fortitudinis, diuinarumque consolatione visionum accedebat: & corpore tabescente, mirum in modum feruor spiritus inastuabat.

*Continuè
ferè affligi-
tur agri-
tudinibus.*

Cum siquidem quadraginta duorum anno- rum septemque mensium esset, ecce quodam die maximæ coruscationis igneum lumen a- perto cælo veniens, totum cerebrum, totumque cor atque pectus eius transfudit; eaque velut flamma non tamen ardens sed calens ita inflā- mauit, quemadmodum sol rem aliquam cale- facit, super quam radios suos spargit: & repen- tē intellectum expositionis librorum, videli- cet Psalterij, Euangelij, & aliorum Catholico- rum, tam veteris quàm noui testamenti volu- minum, diuino illo igne illustrata sapiebat; quāquam interpretationem verborum textus eorum, diuisionemque syllabarum atque co- gnitionem casuum, temporumve ignora- ret.

*Mirabilis mo-
do diuinitus
illustratur.*

Vt autem ad multorum prouectum vita eius ac doctrina patesceret, cōmonetur cælit⁹ voce ad manifestare.

Cælitus mo-

netur reue-

lationes suas

ad manifestare.

*Inobediens
diuino man-
dato flagella-
tur à Deo.*

*Fit sana dum
paxet.*

*Exhibentur
scripta eius
Antistiti
Moguntino.
a Floruit is
anno Christi
1145. & seq.
* Adelberu.
De Rhemensi
hoc & Tre-
uerensi Con-*

ad eam facta, vt de ceterò quæ videret & audi-
ret sedulò scriptis mandaret. At illa per femi-
mineam verecundiam, ob vulgi vaniloquia, &
temeraria hominum iudicia trepidans ostensa
secreta reuelare, stimulo acriori, longa quippè
ægritudine coarctata compellitur diutius non
hæsitare: Itaq; diuturna infirmitate tabefacta,
primò cuidam monacho quem sibi magistrum
proposuerat, & per eum Abbati suo cum metu
& humilitate causâ huius flagelli aperuit. Ab-
bas verò rei nouitatē mente pertractans, quan-
quam Deo nihil nō possibile esse cognosceret,
conuocatis de Conuentu solertioribus, experi-
endum iudicauit quod andiebat: itaq; de vi-
sionibus ac reuelationibus eius quædam scif-
citatus, ea quæ Deus daret, monuit liberè ma-
nifestare. Mox autem vt illa scribendi opus
quod non didicerat attentauit, protinus (ò rem
mirabilem) solitam sibi virium redditam for-
titudinem sentiens, de lecto infirmitatis sa-
na exiit: quo sanè insigni miraculo obstupe-
factus Abbas, rem ad publicam noticiam du-
xit esse proferendam. Adiens itaque paulò
post Henricum Archipræsulem Moguntinum,
eidem & Ecclesiæ Præpositis quæ de sancta
Hildegarde cognouerat exposuit: scripta
quoq; quæ beata virgo nuper ediderat ostēdit.
Quo quidem tempore sanctæ Romanæ sedis
Antistes Eugenius, B. Bernardi quondam disci-
pulus, celebrato Rhemis vniuersali Concilio
contra hæresim Gilleberti Pictonum Episcopi
per * Adelberonem Treuironum Archiepisco-
pum ad Synodum deuocatus, Treuiris cum 18.
Cardinalibus, Episcopis & Abbatibus multis
Mora-

morabatur. Visum itaq; fuit Pontifici Moguntinæ ciuitatis & maioribus cleri, ad Apostolici cognitionem esse veniendum: quatenus ipsius auctoritate discerneretur, quid de cōpertis recipiendū aut refutandū foret. At Papa summæ discretionis, auditu tantæ nouitatis attonitus, cum Deo sciret nihil esse impossibile, rem diligētius inuestigare gestiens, venerabilem Vir-
duni Præsulem & cum eo Adelbertum primi-
cerium, aliasq; personas idoneas dirigit ad cænobium; sub quo eadem virgo tot annis de-
gebat inclusa: vt sinè strepitu vel curiositatis a-
cumine, quid rerum esset, ab ipsa sciscitarētur. Quibus humiliter inquirentibus, cum illa sim-
pliciter quæ de se erant manifestasset, demū reuersi magna omnium expectatione, quæ au-
diērant retulēre.

His summus Pontifex recognitis iubet re-
præsentari sanctæ Hildegardis scripta, quæ si-
bi de præmemorato Cænobio perlata suscepe-
rat; & ea proprijs manibus tenens, viceq; re-
cicatoris functus, Archiepiscopo & Cardinali-
bus, omnibusq; qui de clero aderant publicè
legit: ac responsa virorum, quos ad præfata in-
daganda miserat, pronuntians omniū mentes
& voces in laudem conditoris & congratula-
tionem excitauit. Aderat & ibidem beatus Ber-
nardus Abbas Claræuallis; quo mediante, cete-
risq; annitentibus monebatur Romanæ sedis
Præsul, nè tam insignem lucernam silētio regi
pateretur: verū tantam gratiam quam tēpo-
re ipsius Dominus manifestare vellet sua au-
thoritate confirmaret. Ad quæ ille tam beni-
gnè quàm & sagaciter assensum præbens, li-
teris saluatorijs beatam virginem visitauit; in

*clio vide
Genebrardū
in Chronico.*

*Legati sum-
mi Pontificis
inquirunt de
sanctæ vir-
ginis negotij
veritate.*

*Comprobantur
scripta S.
Hildegardis
à summo Pon-
tifice.*

*B. Bernardi
vitam repe-
riet lector
20. Augusti.*

*Animatur
ab Eugenio
Papa ad cō-
tinuandare-
velationum
scripta.*

quibus concessa Apostolica licentia proferendi quæcunque per Spiritum Sanctum cognovisset, eam ad scribendum paterno affectu animavit: quin & locum, quo illa fouebatur, honoravit; datis ad Abbatem & fratres Coenobij gratulatorijs ex suo nomine literarum apicibus.

*Multæ vir-
gines nobiles
sunt religio-
sæ.*

Atque his quidem & tantis viris auctoribus beata Hildegardis cū fiducia humillima, verbis talibus, quæ non ab homine neque per hominem acceperat, opus pijsimum ad communem utilitatem continuavit, ac sanctæ conversationis odorem tam suavem, tamq; longè lateque fragrantem aperuit & perfudit, ut ad eam confluerent breui haud paucæ nobilium filiæ, sub habitu religionis regularibus disciplinis instituendæ: quas quidem omnes cum procedente tempore vnum reclusionis habitaculum, numero crescente difficulter admodum caperet, iamque de transferendis & ampliandis earum mansionibus mente secum tractaret, demonstratur illi per Spiritum locus, ubi Naha fluvius Rheno confluit; Collis quippè à priscis temporibus S. Roberto Confessori ex nomine attributus: quod illum olim patrimonij iure possederit, ibique cum beata genitrice sua Bertha & S. VVuiberto Confessore tumultatus sit.

*Mons S. Ro-
berti celitus
ei assignatur
pro habitatione.*

Itaque dum virgo Dei locum transmigrationis, quem non corporeis oculis verum interna visione cognoverat, Abbati suo & fratribus manifestaret; illis verò hæsitantibus ac moras trahentibus, eò quod discessum eius molestè ferrent: decidit illa (ut pridem) in lectum diuturnæ

turnæ infirmitatis: adeò vt Abbas (cum & experimento didicisset haud passionis humanæ sed diuinæ correptionis esse quod circa illam gerebatur) & cæteri ad consentiendum diuino se nutu vrgeri conspicerent. Itaque vltius cælesti edicto haud cōtraeundum censens, ingressus iterum ad iacentem & afflictam, iubet vt in nomine Domini surgat; abitura ad mansionem sibi cēlitus prædestinatam: cum eccē illa dicto citius surgens, veluti nihil tam prolixo tempore debilitatis passa, stupore & ingenti admiratione cunctos qui aderant perfudit.

Infirmatur dum executione diuinæ voluntatis differtur.

Iterum conualefcit.

Quoniam verò locus præmemoratus partim ad Moguntinæ Ecclesiæ canonicos pertinebat, & fundus cum oratorio S. Roberti possessio erat Comitis Bernhardi de Hildensheim facta per interuentū fidelium legatione, virgo sancta licentiam sibi & Sororibus suis illic inhabitandi obtinuit. Sicque demum voti commigras pos effecta cum decem & octo virginibus Deo ad Montem sacratis pristinæ habitationis loco decedens, S. Roberti cū quantum his quos deserebat doloris & luctus sibi commissoderelinquebat, tantum regioni ad quam accessogrege. debat gaudij & exultationis afferebat. Fuere namque de Bingenfi oppido & contiguis villis multi honoratorum & de plebe haud exigua multitudo: qui eam cum grandi tripudio & diuinis laudibus exceperunt.

Optimè præest suis.

At illa paratum sibi locū ingressa, diuinam quæ cuncta dispensat sapientiam deuota cordis alacritate magnificare; pusillum suum gem materno affectu fouere: & regularibus institutis prudenter imbuere. Ne verò alieni

Q q q

iuris

*Monasteriū
omniñō libe-
rum reddit.*

*Præclara
quædam eius
scripta.*

*Diuinitus
multa edoce-
tur.*

*In rem mi-
rabilem.*

iuris possessionem videretur inuasisse vel oc-
cupare, de donarijs fidelium, quæ fama nomi-
nis eius adducti deferebant, locum habitatio-
nis suæ, partim dato pretio partim facto con-
cambio à proprietarijs prædictis obtinuit:
quem quoniam liberum omniñō iam reddi-
tum, immunem perpetuo manere optaret. Mo-
guntinæ sedis Archiepiscopum in specialem
defensorem ac protectorem sibi ascivit. Post
hæc ad intermissa pro tempore scripta alacris
rediens, librum visionum suarum in Monte S.
Disibodi inchoatum hic consummauit: & quæ-
dam de natura hominis & elementorum, di-
uersarumq; creaturarum, aliaque multa secre-
ta prophetico spiritu manifestauit. Videre et-
iam est quæ præclare epistolis de diuersis pro-
uincijs ad se directis responderit: si quis teno-
rem verborum eius ex reuelatione diuina pro-
latorū altius considerare voluerit. Sunt aut in
vnum volumen compilatæ; & suæ & illæ quæ
ad se fuerant destinatæ. Quis verò non miretur
quòd tantum dulcissimæ melodix mirabili
protulit symphonia; & literas non prius visas
cum lingua edidit antea inaudita? Præter hæc
Euangelia quædam exposuit: aliasque typicas
expositiones composuit. Magnum etiam est
illud & admiratione dignum, quod ea quæ in
spiritu audiuit vel vidit, eodem sensu eisdem-
que verbis circumspecta & pura mente, manu
propria scripsit & ore edidit; vno solo fideli
viro symmysta contenta: qui ad normā Gram-
maticæ artis (quam ipsa ignorabat) casus, tem-
pora & genera quidem disponere, verum ad
sensum vel intellectum eorum nihil omniñō
addere

addere præsumebat vel demere. Inter hæc autem haud desijt tortuosus coluber excitatis impiorum quorundam animis sanctam virginem subindè hisce & similibus subsannare & diuexare dicterijs; Quid est, quod huic stultæ & indoctæ fæminæ tot mysteria reuelâtur? Permisit quoque Deus eam quandoque non modò à communi plebe, verumetiâ à propinquis suis, quin & ab aliquâti qui secum erant, cum eis necessaria deessent haud parum affligi: At post pressuram multiplicis doloris, redijt gratia diuinæ consolationis. Ex contempto-
 ribus siquidem complures effecti munifici, ad eam certatim confluentes, egregijs donis & beneficijs illam affecerunt. Inter quos Philosophus quidam generis ac diuitiarum claritudine admodum conspicuus, cum prius visiones eius tanquam anniles fabulas spreuisset, ac malitiosis verbis sanctam profcidisset, tãdem diuina miseratione illuminatus credidit; & ex Saulo factus Paulus ad eam veniens, veniamque deprecatus, locum illum ædificijs, allodijs, alijsque rebus necessarijs in tantum locupletauit, vt eum communẽ Patrem omnes nominarèt: qui & post obitum (vti viuens petiêrat) honorificè apud eas sepultus est.

*Exercetur
rebus aduer-
sis.*

*Recipit con-
solationem.*

*En miram
conue si nẽ
cuiusdam
philosophi.*

Porro murmurationes quæ per deceptionem satanæ quandoque oriebantur in cordibus puellarum suarum, exhortationibus sanctarum scripturarum prudenter admodum sedabat. Inter aduersa & prospera vnum eundemque seruabat animi vigorem & constantiam; intentam tanquam arcum mentem

*S. Hildegar-
dis pruden-
tia.*

Q99 2 ad

*Vndique ad
se confluētib.
dat monita
salutis.*

*Claret pro-
phetie spiri-
tu.*

*Diuerſa loca
adit prædi-
cans verbū
Dei.*

1. Corin. 9.

*Miracula in-
ſignia edidit.*

ad omnem disciplinam habens: sicque autho-
ritate modò mansueta modo ſeuera ſe ſuosque
egregiè regebat, alijsque mira orationis ſuaui-
tate monita ſalutis dabat. vndè non modò è
tota vicinia ſed & ex omni tripartita Gallia
atque Germania concurrebāt ad eam vtriuſque
ſexus populorum examina; quib. per Dei gra-
tiam vtriuſque vitæ accommoda impendebat
exhortamina: ad ſalutem enim animarum ſua-
rum proponebat eis & ſoluebat quæſtiōes ſan-
ctarum ſcripturarum. Et quoniam prophetico
ſpiritu cogitationes & intentiones hominum
cognoſcebat, quosdam vaſtra & duplici mente
ad ſe quaſi ad conſultandum, reuera autem ad
carpendum accedentes redarguebat: ac emen-
datos à prauo incepto deſiſtere cogebat: ſed &
Indæos ad ſe veniētes de perfidia cōuictos ver-
bis piæ admonitionis ad Chriſti fidem exhor-
tabatur. Præuidebat quoque in ſpiritu vitam
hominum & conuerſationem, nec non & vitæ
præſentis quorudam conſummationem: ac
ſecundum qualitatem morum & meritum,
gloriam & pœnas animarum eorum. Vndè
ſpiritu diuino quandoque impulſa, Coloniam,
Treuerim, Metim, Herbipolim, Babenbergam,
aliaque diuerſa ad loca proſecta, Clero & po-
pulo, quæ ad vtilitatē animarū pertinebant, iux-
tā ea quæ ei Deus reuelauerat, annunciauit: om-
nibus ſiquidem omnia facta, omnes Chriſto
lucrifacere ſatagebat.

Ceterum quicquid de ea dici poteſt, totum
eſt iucundum & amabile; totum decorum, vti-
le & honorabile: quia nō ſolum omni morum
ſanctitate, & myſteriorum Dei interna con-
tem-

templatione spectabilis, verumetiam miraculorum insignium operatione est & fuit admodum illustris. Nullus siquidem ferè quacunquē detentus infirmitate ad eam accessit: qui non protinus diuina cooperante virtute sanitatem sit adeptus. Specialis verò in dæmonibus ex obsessorum corporibus eiiciendis ei affuit grātia. Demum virgo sancta plena dierum & bonorum operū vitæ præsentis tædio affecta dissolui & esse cum Christo quotidie cupiebat. Cuius desiderium Dēus exaudiēs, finem suum, sicut ipsa præoptauerat ei reuelauit: quem & sororibus aliquandiu prædixit. Itaque valido correpta languore 82. ætatis suæ anno, ad spōsum cælestem (cum ei animam suam, gregemque sibi commissum eximia animi pietate commendasset) felici transitu demigravit. Spiritales autem eius filiæ, quarum omne gaudium & solatium ipsa erat, funeri dilectæ matris amarissimè flentes assistebant.

Philip. 1.

Obit felicissimè.

At Christus Dominus, cuius apud se meriti esset sponsa sua, in exitu eius euidenter declarauit. Nam suprā habitaculum in quo illa primo crepusculo noctis Dominicæ diei sanctam animam Deo reddidit, duo lucidissimi & diuersi coloris arcus in firmamento apparuerunt; qui ad magnitudinem ingentis plateæ se dilatauerunt, in quatuor partes terræ sese extendentes: quorum alter ab aquilone ad austrū alter ab oriente ad occidentem procedebant. In summitate verò vbi hi duo arcus iungebantur, clara lux ad quantitatem lunaris circuli emergebat: quæ latè se protendens, tenebras noctis ab habitaculo depellere videbatur.

En præclarū
miraculum
tempore e-
migrationis
sue.

mum parua, sed crescendo postea immensa; circa quam innumerabiles varij coloris circuli: in quibus singulis singulae rutilantes Cruculae oriebantur cum circulis suis: priore tamen minores conspiciebantur. Et cum hæ in firmamento se dilataissent, latitudine sua ad orientem magis pertingebant: & ad terram versus domum in qua virgo sancta obierat, declinare visæ totum montem clarificabant. Credendum sanè Diuinam bonitatem hoc signo ostendere voluisse, quanta claritate dilectam suam in cælestibus illustrauerit. Nec defuere alia, antequam sepeliretur, miracula meritum sanctitatis eius testantia. Duo siquidem homines qui sanctum corpus eius spe bona tangere præsumperunt, à graui infirmitate conualuerunt. Exequijs igitur venerabiliter celebratis, honorificè sepulta est; odore miræ suauitatis de tumulo redolente: vbi & meritis eius, omnibus pio corde quærentibus, multa præstantur beneficia.

Item aliud.

Item sepulchrum eius miraculis celebre.

Vide C. Baron. Tom. 2. Annal. & Notat. in Martyr. Roman. 18. Septeb. Crispinus præses compellit ad sacrificandum Christianos.

MARTYRIVM S. FERREOLI TRIBANI: Ex eo quod est apud V. P. Laur. Sur. Coronatus est anno Salutis 303. | Marcel. Pap. 7. Dioclet. Imp. 20.

CVM per vniuersas prouincias gen^o Christianorum à ministris Satanæ sacrilegis ritibus seruire cogeretur, Crispinus quidam, temporis illius Præses, in Viennensi ciuitate iuxta Imperatorum præceptum cœpit ad sacrificandum Christianos cōpellere: sedens-
que